

ΘΑΥΜΑ Κ' (Πόκος Γεδεών)

- 209/190v ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΣ Πηγῆς πῶς
τὸν καιρὸν τοῦ Λέοντος τοῦ δεσπότη ἤκαμεν πολλὰ καὶ μεγά-
λα θαυμάσια ἐκεῖνον τὸ ἀγιότατον ὕδωρ καὶ εἰς αὐτόνον τὸν ἴδιον
191r βασιλέα / καὶ εἰς τὴν ἀξιωμένην του βασίλισσαν τὴν Θεοφανώ,
ἣ ὁποία ἀπὸ τὰ γήινα βασιλεία ἀπὸ ἦτονε ἐπραγματεύετονε
τὴν οὐράνιον Βασιλείαν. Δατὶ δὲν ἐπέρναν ὡσὰν βασίλισσαν, μὰ
ἐπέρνα ὡσὰν ἀσκήτρια, καὶ ἂν ἐφαίνετονε πῶς ἐφόρειεν ἀπ' ὄξω
τὰ βασιλικά ροῦχα ὀδιὰ θαράπειον τοῦ βασιλέως της, ἀλλὰ ἀπὸ
μέσα ἦτονε ἐνδυμένη κατάσαρκα ράσα τρίχινα ὀδιὰ εὐαρέστησιν
τοῦ οὐρανίου βασιλέως. Καὶ τὲς νηστεῖες της καὶ τὲς ἀγρυπνίες
καὶ προσευχὲς ἀπὸ ἦκανε καὶ τὰ ἄλλα καλὰ τὰ ἐμαρτύρησεν
τὸ ἅγιόν της λείψανον, τὸ ὁποῖον τὸ εὐρήκασιν ἀγιότατον καὶ
ἤκαμεν καὶ ἄλλα πολλὰ θαυμάσια, εἰς τὴν ὁποίαν χάριν ἐτούτην,
ἀνκαλὰ καὶ νὰ ἦτονε αἰτία ἢ ἀγαθὴ της καὶ θεάρεστος γνώμη,
ὅμως καὶ ἡ χάρις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τὴν ἐπαρακίνησεν καὶ
ἐνδυνάμωσέν τηνε καὶ ἐτελείωσεν τὴν καλὴν στρατάν. Διότις
αὐτηνῆς τῆς θαυμαστῆς βασίλισσας εἰς κάποιον καιρὸν τῆς ἡδω-
κεν μία ἀρρωστία τόσα βαρὰ, ἀπὸ τὴν ἐβίαζε νὰ τὴν πέσει εἰς
τὸν θάνατον, διότις ἦτονε ὁ πυρετὸς ἀπὸ εἶχεν τόσα πολὺς,
ἀπὸ ὅλα τὰ νερὰ τῶν βρυσῶν δὲν ἐδύνουντανε νὰ τῆς τότε σβή-
σουν, καὶ ὅσον ἦπινε τόσον ἐκαίγετονε.
- 210 Ὡσὰν βασίλισσα μεγάλη ἀπὸ ἦτονε, ὅλοι οἱ ἰατροὶ ἐσύντρε-
191v χαν καὶ ὅλα τὰ ρεμέντια / τῆς ἐκάνασιν καὶ βοήθειαν τινὰ δὲν
ἐδύνουντανε νὰ τῆς δώσουν, διότις ἐβλέπασιν τὸ κακὸν / περισ-
σον. Καὶ ὡσὰν δὲν εἶχασιν πλέον ἐλπίδα ζωῆς εἰς αὐτήνην, λέ-
γουσι τοῦ βασιλέως: «Δέσποτα βασιλεῦ, ἡ βασίλισσα εἶναι εἰς δύο
στενά: νὰ μὴν τῆς δίδομεν νὰ πίνει, ἢ καῦσις της εἶναι τόσα πολ-
λὴ ἀπὸ τὴνε θέλει θανατώσει, πάλι νὰ τῆς δώσομεν θέλημα νὰ
πίνει ὅσον θέλει, καὶ αὐτόνο χειρότερον. Ἐμεῖς εἰς τοῦτο δὲν εὐρί-
σκομεν ρεμέντιον, μὰ ἡ γαληνότης σου, ὡσὰν σοφὸς ἀπὸ εἶσαι,
εὔρε τὸν μόνον». Λέγει ὁ βασιλεὺς: «Τοὺς θανατεροὺς πυρετοὺς
ἄλλον δὲν δύναται νὰ τοὺς σβῆσει, μόνον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἐπειδὴ φανερὰ πολλὰς φορὰς ἐγνωρίσαμεν πῶς ἡ χάρις ἢ θεία

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

192r
 211
 192v

ἐνεργεῖ τὸ νερὸν ἐκεῖνον τὸ θαυμαστὸν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, νὰ πέσω νὰ πάρω ἀπ' αὐτόνο καὶ θέλω τῆς δίδει, καὶ ἄς πίνει ὅσον θέλει καὶ ἴσως καὶ ἡ Δέσποινα Θεοτόκος νὰ θελήσει νὰ τῆς δώσει τὴν χάριν τῆς νὰ τῆς σβῆσει ἢ τόση καῦσις». Λέγει ἓνας ἰατρός: «Καλὸν εἶναι, δέσποτα βασιλεῦ, μὰ νὰ τῆς τὸ δίδει ὡσὰν ἰατρικόν, ἤγουν ὀλίγον, νὰ μὴν τὸ ἀφήσεις εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς καὶ πιεῖ πολὺ, καὶ ὡς καὶ ἂν εἶναι νερὸν χαριτωμένον, ἀλλὰ νερὸν εἶναι». Λέγει ὁ βασιλεύς: «Ἐγὼ θέλω νὰ πέσω νὰ πάρω ἓνα γομάριν νὰ τῆς τὸ δώσω εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς καὶ ἄς πῖει ὅσον θέλει, καὶ δὲν δύνομαι νὰ βλέπω τὴν τόσῃ τῆς καῦσιν». Ἔτις τὸ εἶπεν καὶ ἔτις τὸ ἤκαμεν, καὶ πέμπει καὶ παίρνει καὶ δίδει τῆς καὶ πίνει τόσον ὅσον ἠθελεν. Θαυμαστὰ τὰ χαρίσματα τῆς ὑπεραγίας Παρθένου! / Ἔτις ἔσβηνεν ἡ καῦσις, ὡσὰν νὰ ἠθελε χύνει τὸ νερὸν εἰς τὴν φωτιὰν καὶ τὴν ἴδιαν ὥραν ἐκείνην τῆς σβῆνει ὅλη ἡ καῖλα καὶ ἰατρεύεται τὸ θανατερόν νόσημα, καὶ γυρίζουν οἱ ἰατροὶ καὶ εὐρίσκουν τὴν καλὰ. Ἐνας ἀπὸ ἐκείνους τοῦ ἐφανίστην πὼς νὰ ἦτονε ἡ ἰατρεία φυσικὴ, ὄχι διὰ τῆς χάριτος τῆς Θεοτόκου, καὶ ἀρχίζει νὰ λέγει πὼς τὸ νερόν, ὡσὰν ψυχρόν, ἔσβησεν ἐκείνην τὴν πολλὴν καῦσιν, καὶ αὐτὸς λέγοντάς το τότε κυκλώνει τόση καῦσις, ἀπού, ἃ δὲν ἠθελεν ἔχειν καὶ αὐτὸς τὸ ἴδιον βοτάνιν, ἠθελεν τελειώσειν. Μὰ τὸ ζιμιὸν ὡς ἐγνώρισεν τὸ σφάλμαν του καὶ ἐπίστευσεν πὼς ἀπὸ τὴν χάριν τῆς Παναγίας ἔσβησεν ὁ πυρετὸς τῆς βασιλίσεως καὶ ὁμολόγησεν καὶ ἐζήτηξεν καὶ ἠπιεν το καὶ αὐτὸς μὲ πίστιν, ζιμιὸν ἰατρούτη. Καὶ τοῦτο φανερότατον σημάδι πὼς αὐτήνη εἶναι ἡ δροσίζουσα τὰ πάντα, τὸ δροσερότατον νερόν, ἢ οὐράνιος σταλαματιά, ἢ χαριτωμένη βροχὴ ἢ προτυπωθεῖσα εἰς τοῦ Γεδεῶν τὸν πόκον. Καὶ καθὼς ὁ Υἱὸς τῆς εἶναι καὶ λέγεται ζωντανὸν καὶ δροσερόν νερόν, ἔτις καὶ αὐτήνη, καὶ διὰ τοῦτο ἀνυμνεῖται εἰς πολλὰ ἐγκώμια τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας καὶ λέγεται «ὡς πόκω γαστρὶ παρθενικῆ κατέβης ὑετός, Χριστέ». Εἰς τοῦτον τὸν θαυμαστὸν πόκον, εἰς τὴν δροσερὴν / γούρναν, ἄς τρέξομεν ὅλοι καὶ ἄς πίομεν ἀπὸ τὸ δροσερόν τῆς νερὸν νὰ δροσίσομεν τὴν καημένην καρδίαν, τὴν ὁποῖαν ἐκατακάουσασι καὶ τὰ ἁμαρτήματά μας καὶ οἱ πρίκες ἀπὸ μᾶς ἐφέρασιν αὐτάνα, / ἀπὸ τὰ ὁποῖα δύνομέστανε νὰ λυτρωθοῦμεν τρέχοντας μὲ πίστιν πρὸς αὐτήνην τὴν δροσὰν καὶ χαρὰν τοῦ κόσμου καὶ διὰ τοῦ λόγου τῆς θέλομεν λυτρωθεῖ καὶ ἀπὸ ἐκείνην

τήν φλόγα τῆς αἰωνίου Κολάσεως. Ἀμήν.

Ελένη Κακουλίδη-Πάνου & Ελένη Καραντζόλα & Μαρία Χαλβατζιδάκη (επιμ.), *Ιωάννης Μορεζήνος, Κλίνη Σολομώντος. Ιστορίες θαυμάτων της Παναγίας [1599]*, Εταιρία Κρητικών Ιστορικών Μελετών, Ηράκλειο 2007.